

10. Fresco J. The Best That Money Can't Buy: Beyond Politics, Poverty, & War. Venus, FL: Global Cybervisions, 2002. 164 p.
11. Fuller R. B. Operating Manual for Spaceship Earth. Zurich: Lars Müller Publishers, 2008. 152 p. URL: https://www.buckyverse.org/en/operating_manual_for_spaceship_earth/operating_manual_for_spaceship_earth.pdf (дата звернення: 03.04.2026).
12. Kurzweil R. The Singularity Is Near: When Humans Transcend Biology. New York: Viking, 2005. 652 p.
13. Singer P. The Expanding Circle: Ethics, Evolution, and Moral Progress. Princeton: Princeton University Press, 2011. 232 p. URL: <https://www.stafforini.com/docs/Singer%20-%20The%20expanding%20circle.pdf> (дата звернення: 03.04.2026).

ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА ПОЛІТИЧНУ МОБІЛІЗАЦІЮ МОЛОДІ

Карнаух Богдан

здобувач першого рівня вищої освіти
кафедри політології та державного управління,
Донецький національний університет імені Василя Стуса
(керівник – ст. викл. Михайло Дубель)
ORCID: 0009-0009-8681-4403

У сучасному суспільстві політичні процеси дедалі більше переходять у цифровий простір. Соціальні мережі стали ключовим каналом комунікації, особливо серед молоді, яка є найбільш активною онлайн-аудиторією. Водночас зростає невизначеність щодо того, наскільки активність у соціальних мережах може перетворитись на реальний політичний активізм. Проблема полягає у відсутності чіткого розуміння механізмів впливу соціальних мереж на активність молоді у політичній сфері: чи справді вони стимулюють громадянську участь, чи обмежуються символічними проявами: лайки, репости, коментарі. Після початку повномасштабного вторгнення у 2022 році соцмережі, наприклад, Telegram та TikTok, стали ключовими платформами для координації волонтерських ініціатив, збору коштів та поширення інформації про допомогу армії та цивільним. Швидкість поширення інформації та масштаб її охоплення демонструють, що цифрова мобілізація молоді набуває масового характеру і здатна швидко перетворюватись з онлайн-активності на реальні дії. Метою дослідження є аналіз впливу соціальних мереж на політичну мобілізацію молоді в Україні, визначення основних механізмів цифрової участі та оцінка практичних кейсів, що ілюструють взаємозв'язок онлайн-активності з реальними політичними діями.

Політична мобілізація характеризується як процес залучення громадян, партій, громадських організацій, груп інтересів до участі у політичному житті. Зазвичай залучення відбувається через медіа, соціальні мережі або ідеологічні кам-

панії. Молодь виділяється серед інших груп своєю гнучкістю, адаптацією до нових технологій та високим рівнем цифрової грамотності. Важливо зазначити, що в Україні немає окремого закону про політичну мобілізацію молоді через соціальні мережі, проте регулювання все ж є. Воно присутнє у кількох актах, які стосуються цієї теми. Закон України «Про медіа» № 2849-IX від 13.12.2022 [4] є нормативним актом, який оновлює правила регулювання медіапростору. Закон спрямований на захист українського медіапростору від російської пропаганди та створення прозорості діяльності українських медіа. А стратегія інформаційної безпеки, введена в дію Указом Президента № 685/2021, ствержує щодо протидії дезінформації, інформаційним операціям, маніпуляціям [1].

Із психологічного дослідження «Activism and social media: Youth participation and communication» Антоніо Кортеза можна побачити, як відбувається участь молоді в соціальних та активістських рухах через соціальні мережі, охоплюючи їх мотивацію та вплив цифрового середовища [7]. Основні механізми впливу містять соціальний тиск, наприклад, реакцію на активність від друзів чи однодумців, емоційний контент та персоналізовані повідомлення. Наприклад, заклики до волонтерства чи збору коштів. В Україні такі платформи, як Telegram та TikTok, стали центрами цифрової координації після 2022 року, коли швидкість і масштаб інформаційних потоків стали критично важливими для політичної мобілізації. Лайки та репости, поширення коротких відео та мемів сприяють перетворенню онлайн-активності на реальні дії.

Алгоритми соціальних мереж формують інформаційне середовище, впливаючи на те, який контент бачить користувач. Чим частіше користувач взаємодіє з контентом певної теми, наприклад заклики до волонтерства, тим частіше в стрічці його соціальних мереж буде з'являтися подібний контент. Алгоритми реагують на те, як довго затрималась увага користувача на відео, яка його взаємодія з контентом: проігнорував він його чи вподобав або залишив коментар. Також є ризик утворення інформаційної бульбашки. Стан, коли користувач отримує лише одноманітний контент. Так, це може і сприяє швидкій передачі важливої інформації цільовій аудиторії, але така цифрова «ізоляція» може призвести до вибіркової підтримки лише тих ініціатив, які вже потрапили в інформаційне поле користувача, залишаючи поза увагою інші потреби.

Сучасна Україна демонструє приклади ефективної цифрової мобілізації молоді. Після 2022 року соціальні мережі, як зазначалось раніше, стали платформами для координації волонтерських ініціатив, збору коштів, наприклад фонду «Повернись живим» чи UNITED24. Молодь активно взаємодіє з контентом, поширює меседжі, демонструючи швидку децентралізовану мобілізацію. Основними платформами для політичної мобілізації стали Telegram, TikTok та частково YouTube. Телеграм-канали виконують роль інформаційних центрів, де молодь

отримує актуальні новини та має можливість доєднатись до громадських ініціатив, зокрема волонтерства чи поширення реквізитів для донатів. У таких каналах, як «Український Наступ» [5], «Ціна держави» [6], «Times of Ukraine» [9] регулярно публікуються актуальні новини, повідомлення про збори коштів на потреби військових або волонтерські ініціативи. Регулярність публікацій та використання інструментів верифікації, наприклад, звітів після кожного збору, формують довіру до каналів, що підвищує рівень прихильності до них і, як наслідок, підвищує їх популярність.

Ще однією платформою для політичної мобілізації української молоді став TikTok. Додаток, який спочатку позиціонувався як розважальний, але внаслідок повномасштабного вторгнення для українців став майданчиком для поширення новин, аналітики та гумористичного контенту. У дослідженні «TikTok-активізм як форма громадянської підтримки та спротиву під час повномасштабної війни» Ігоря Парфенюка [2] вказується, що TikTok-активізм в Україні поділяється на п'ять напрямів: перший – інформаційний активізм. У цьому напрямі поширюються новини, спростовуються фейки та публікується аналітика бойових дій. Прикладом такого напрямку є @slidstvo_info. Другий напрям – це документалістика війни. Тут йдеться про особисті свідчення військових, їхнє життя під обстрілами, наприклад: @br_patriot. Третій напрям – гумористичний спротив. Короткі іронічні ролики, де військові в гумористичній формі розповідають про своє життя на війні. Прикладом можна вважати обліковий запис @rkoriak31. Четвертий – це благодійність та волонтерство. Як уже зазначалось вище, волонтерство стало невіддільною частиною залучення суспільства до реальної допомоги ЗСУ. Прикладом подібного контенту є акаунт @peopleunited-byukraine. І останній п'ятий напрям – мотиваційно-патріотичний контент, який має на меті підтримку морального та бойового духу. Приклади: @sound_ua, @postbellum-ukraine [2].

YouTube у цьому контексті виконує дещо іншу роль. Якщо TikTok привертає увагу через короткі та емоційні відео, а Телеграм-канали – короткі відомості щодо ситуації в країні, то YouTube дає можливість більш детально проаналізувати ситуацію. Тут зазвичай публікуються довші відео: аналітика, інтерв'ю, пояснення, куди йдуть кошти і чому це важливо. Так, наприклад, канал ISLND TV [8] популяризує українську культуру та політику, формуючи альтернативний дискурс навколо тем війни, свободи, національної ідентичності, та прагне розвивати медіаграмотність у глядачів.

Отже, соціальні мережі та їх алгоритми формують нові механізми політичної участі, тому вивчення цих процесів має потенціал для подальших досліджень. Політична мобілізація в соціальних мережах – це нове явище, яке дійсно має свої переваги, проте актуальним залишається питання чесності, оскільки інфлюенсери або лідери думок можуть свідомо спотворювати інформацію, яку транслюють

людям. Тому в подальших дослідженнях варто приділити увагу інформаційній гігієні, кібербезпеці і підвищенню рівня політичної свідомості суспільства.

Список використаних джерел

1. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 15 жовтня 2021 року «Про Стратегію інформаційної безпеки»: Указ Президента України від 28.12.2021 № 685/2021. *Володимир Зеленський: офіційне інтернет-представництво Президента України*. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/6852021-41069> (дата звернення: 25.03.2026).
2. Парфенюк І. Ю. ТікТок-активізм в Україні як форма громадянської підтримки під час війни. *Український інформаційний простір*. 2025. № 1(15). С. 24–39. DOI: 10.31866/2616-7948.1(15).2025.335354.
3. Повернись живим: офіційний сайт. URL: <https://savelife.in.ua/> (дата звернення: 25.03.2026).
4. Про медіа: Закон України від 13.12.2022 № 2849-IX. *Верховна Рада України: офіційний вебпортал Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2849-20#Text> (дата звернення: 25.03.2026).
5. Український Наступ. Telegram-канал. URL: <https://t.me/ukrnastup> (дата звернення: 25.03.2026).
6. Ціна держави. Telegram-канал. URL: <https://t.me/costukraine> (дата звернення: 25.03.2026).
7. Activism and Social Media: Youth Participation and Communication / A. Cortés-Ramos et al. *Sustainability*. 2021. Vol. 13(18). P. 10485. DOI: 10.3390/su131810485.
8. ISLND TV. YouTube-канал. URL: www.youtube.com/@ISLNDTV (дата звернення: 25.03.2026).
9. Times of Ukraine. Telegram-канал. URL: https://t.me/times_ukraina (дата звернення: 25.03.2026).
10. UNITED24: офіційна платформа. URL: <https://u24.gov.ua/> (дата звернення: 25.03.2026).

РОЛЬ ЕЛЕКТРОННОГО ВРЯДУВАННЯ У ПРОЦЕСІ УХВАЛЕННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В УКРАЇНІ

Сергієць Ярослав

здобувач другого рівня вищої освіти
кафедри політології та державного управління,
Донецький національний університет імені Василя Стуса
(керівник – ст. викл. Михайло Дубель)
ORCID: 0009-0007-0117-0561

Сучасна українська державність переживає суттєві зміни, що охоплюють усі ключові сфери політичного, соціального та економічного життя. Традиційні моделі управління, перевантажені бюрократією, поступово витісняються інноваційними підходами, які передбачають тіснішу взаємодію держави та суспільства. У цьому контексті впровадження електронного врядування та інструментів елект-